

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

צאם רקינס

מעשיות

דעם רבינ'ס משלים

אין שום חומה

חומה כָּלֵל, וְהֵלֶךְ לְבַטַח עַד שֶׁעָבַר עַל כָּלם.

ומזה יבין המשפיל הנמשל מאליו על כל המניעות וההסתות ופתויים, שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של יראת-שמים, שבאמת אינם כלום. והעקר - לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה, ובפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו אשתו ובניו וחותנו או אביו ואמו וכו', וכיוצא, הם כלם בטלים ומבטלים למי שלבו חזק ואמיץ להשם יתברך. וגם אפלו גבורה של הגבורים, הוא רק מחזק ואמץ הלב, שיש לו לב חזק ביותר לרוץ בקשרי המלחמה, כמובא בספרים

ומעין זה מה שמשפרים בשם הפעל-שם טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה, משל, שמלך אחד הניח אוצר גדול במקום אחד, וסבב באחיזת-עינים כמה וכמה חומות סביב האוצר, וכשבאו בני-אדם לאלו החומות, נדמה להם שהם חומות ממש, וקשה לשברם. וקצתם חזרו תכת, וקצתם שברו חומה אחת ובאו אל השניה ולא יכלו לשברה, וקצתם שברו יותר ולא יכלו לשבר הנשארים, עד שבא הבן-מלך, אמר: אני יודע, שכל החומות הם רק באחיזת-עינים, ובאמת אין שום

(לקוטי מוהר"ן ח"ב מ"ו)

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"א - מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו (6)

נפלא להיות מבין דבר מתוך דבר, ונתן לו הכלי הנ"ל, והוא (הינו האדם של הסוס הנ"ל) הלך ולמדו הדבר הנ"ל להיות מבין דבר מתוך דבר. והבן מלך האמת, מאחר שנעשה מבין דבר מתוך דבר, היה הולך שם אצל שער המדינה הנ"ל, והבין, שהוא באפשר שיחגר מתניו לזה להחזיר להמדינה שם הראשון, כי כבר נעשה מבין דבר מתוך דבר, על כן הבין שהוא באפשר. אף-על-פי שעדין אינו יודע איך ומה, איך יוכל לעשות זאת, אף-על-פי-כן, מאחר שנעשה מבין דבר מתוך דבר, על כן הבין, שהוא באפשר.

ונתישב, שיצוה להניח אותו לכנס, והוא יכניס עצמו לזה (הינו להחזיר להמדינה שם הראשון) ומה יפסיד בזה? ואמר (לאותן האנשים, שלא רצו להניח לכנס שם שום אדם, כי אם מי שיחגר מתניו לענין הנ"ל), שיניחו אותו לכנס, והוא יחגר מתניו לענין הנ"ל להחזיר אל המדינה שם הראשון. והניחו אותו לכנס.

והודיעו אל השרים, שנמצא איש כזה, שרוצה לחגר מתניו לזה להחזיר להמדינה שם הראשון. והביאוהו אל השרים של המדינה, ואמרו לו השרים: תדע, שגם אנחנו

בתוך כך בא לשם עוד אדם אחד שהיה רוכב על סוס ורצה לכנס, ולא הניחו אותו גם-כן לכנס מחמת הנ"ל. בתוך כך ראה שעומד הסוס של אותו האדם, ולקח הכלי הנ"ל והניחה על הסוס והתחיל לנגן הנגון הנפלא מאד, כנ"ל.

ובקש מאד האדם של הסוס, שימכר לו הכלי הזאת ולא רצה למכרה. והשיב לו. מה תוכל לתן לי בעד כלי נפלא כזה? אמר לו האדם של הסוס הנ"ל: מה תוכל לפעל עם הכלי הזאת? (הלא הוא רק) שתעשה עמה קאמעדיא, ותקבל דינר,

אבל אני יודע דבר, שהוא טוב יותר מהכלי שלך, דהינו שאני יודע דבר, שקבלתי מאבותי אבותי, להיות מבין דבר מתוך דבר, הינו שאני יודע דבר כזה, שקבלתי מאבותי אבותי שיכולים להיות על ידה מבין דבר מתוך דבר שכש אחד אומר איזה דבור בעלמא, יכולים על-ידי הקבלה הנ"ל, שיש לי, להבין דבר מתוך דבר, ועדין לא גליתי זאת לשום אדם בעולם, בכך אני אלמד אותך הדבר הזה, ואתה תתן לי הכלי הזאת הנ"ל. ונתישב (הבן מלך האמת, שהיה לו הכלי הזאת כנ"ל), שבאמת הוא דבר

אין אָנו טפּשִׁים, חס וְשָׁלוֹם, רק שְׁהַמְלִךְ שְׁהִיָּה,
הִיָּה חָכָם גָּדוֹל מְפֹלֵג מְאֹד, אֲשֶׁר כִּנְגָדוֹ הִיָּינוּ
כְּלָנוּ נַחֲשָׁבִים טפּשִׁים, וְעַל כֵּן הִיָּתָה הַמְּדִינָה
נִקְרָאת מְדִינָה טפּשִׁית וּמְלִךְ חָכָם. וְאַחֲרֵיכֵן
נִפְטַר הַמְּלִךְ הַנִּ"ל, וְנִשְׁאַר הַבֶּן מְלִךְ; וְגַם הוּא חָכָם,
אַבְל כִּנְגָדֵנוּ אִינוּ חָכָם כָּלֵל, עַל כֵּן נִקְרָאת הַמְּדִינָה
(עֲכָשׁוּ) לְהַפּוֹךְ: מְדִינָה חֲכָמָה וּמְלִךְ טפּשׁ.

וְהַנִּיחַ הַמְּלִךְ צוֹאָה, שְׁמִי שְׁיִמְצָא חָכָם כְּזֶה,
שְׁיוּכַל לְהַחֲזִיר לְהַמְּדִינָה שֵׁם הָרֵאשׁוֹן הוּא
יְהִיָּה מְלִךְ; וְצוּהָ לְבָנוּ, שְׁכַשְׁיִמְצָא אִישׁ כְּזֶה
יִסְתַּלַּק הוּא מִן הַמְּלוּכָה, וְאוֹתוֹ הָאִישׁ יְהִיָּה
נַעֲשֶׂה מְלִךְ, הִינוּ כְּשִׁימְצָא חָכָם כְּזֶה, שְׁיִהִיָּה
מְפֹלֵג בְּחֲכָמָה מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁכִנְגָדוֹ יְהִיוּ כָּלָם
טפּשִׁים, הוּא יְהִיָּה מְלִךְ, כִּי זֶה הָאִישׁ יְכוּל
לְהַחֲזִיר לְהַמְּדִינָה שֵׁם הָרֵאשׁוֹן, כִּי יְהִיוּ חוֹזְרִים
וְקוֹרִין אוֹתָהּ מְדִינָה טפּשִׁית וּמְלִךְ חָכָם, כִּי הֵם
כָּלָם טפּשִׁים כִּנְגָדוֹ, עַל כֵּן תִּדְעַ לְאִיזָה דְבַר אֶתָּה
מִכְּנִיס עֲצָמָה. (כֹּל זֶה אָמְרוּ לוֹ הַשָּׂרִים הַנִּ"ל). וְאָמְרוּ
לוֹ (הִינוּ גַם־כֵּן הַשָּׂרִים הַנִּ"ל, כִּי כֹל זֶה הוּא הַמְּשֻׁךְ
דְּבָרֵיהֶם): הַנְּסִיּוֹן יְהִיָּה, אִם אֶתָּה חָכָם כְּזֶה:

הִיָּוֶת שְׁיִישׁ כְּאֵן גֹּן, שְׁנִשְׁאַר מִן הַמְּלִךְ שְׁהִיָּה,
שֶׁהוּא הִיָּה חָכָם גָּדוֹל מְאֹד; וְהִגֵּן הוּא נִפְלָא מְאֹד
מְאֹד, שְׁגִדְלִים בּוֹ כְּלִי מִתְּכּוֹת כְּלִי כֶסֶף וְכְלִי זָהָב
וְהוּא נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, אֲךָ אִי־אֶפְשָׁר לְכַנֵּס בּוֹ, כִּי
כְּשִׁנְכַנְס בּוֹ אָדָם, אֲזִי תִכְף מִתְּחִילִין שֵׁם לְרַדְפוֹ,
וְרוֹדְפִין אוֹתוֹ, וְהוּא צוֹעֵק, וְהוּא אִינוּ יוֹדַע כָּלֵל

וְאִינוּ רוֹאָה מִי רוֹדֵף אוֹתוֹ, וְכֹךָ הֵם רוֹדְפִין
אוֹתוֹ, עַד שְׁמִבְרִיחִין אוֹתוֹ מִן הַגֵּן

עַל כֵּן נִרְאָה אִם אֶתָּה חָכָם, אִם תּוּכַל לְכַנֵּס אֶל
הַגֵּן הַזֶּה. וְשָׂאל אִם מְכִים אֶת הָאָדָם הַנְּכַנְס;
אָמְרוּ לוֹ, שְׁהַעֲקֹר שְׁרוֹדְפִין אוֹתוֹ, וְהוּא אִינוּ
יוֹדַע כָּלֵל מִי וְמִי רוֹדֵף אוֹתוֹ, וּבּוֹרַח בְּבִהְלָה
גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי כֵן סִפְרוּ לָהֶם בְּנֵי אָדָם
שְׁנִכְנְסוּ לְשֵׁם. וְהִלֵּךְ אֶל הַגֵּן (הִינוּ זֶה הַבֶּן מְלִךְ
הָאֲמֵת), וְרָאָה שְׁיִישׁ לוֹ חוֹמָה סְבִיב, וְהַשְׁעַר
פְּתוּחַ, וְאִין שֵׁם שׁוֹמְרִים, כִּי בּוֹדָאִי אִין צְרִיכִים
שׁוֹמְרִים לְזֶה הַגֵּן. וְהִיָּה הוֹלֵךְ אֶצֶל הַגֵּן,

וְהַסְתַּפֵּל וְרָאָה, שְׁעוֹמֵד שֵׁם אֶצֶל הַגֵּן אָדָם,
הִינוּ שְׁהִיָּה מְצִיר שֵׁם אָדָם. וְהַסְתַּפֵּל וְרָאָה,
שְׁלַמְעֵלָה, מֵעַל הָאָדָם, יֵשׁ דָּף, (שְׁקוֹרִין
טַאבְּלִיצֶע), וְכָתוּב שֵׁם, שְׁזֶה הָאָדָם הִיָּה מְלִךְ לְפָנָי
כְּמָה מֵאוֹת שָׁנִים, וּבִימֵי הַמְּלִךְ הַזֶּה הִיָּה שְׁלוֹם,
כִּי עַד אוֹתוֹ הַמְּלִךְ הִיָּה מְלַחְמוֹת, וְכֵן אַחֲרָיו
הִיָּה מְלַחְמוֹת, וּבִימֵי הַמְּלִךְ הַזֶּה הִיָּה שְׁלוֹם.

וְהַתְּבוֹנֵן מֵאַחַר שְׁכִפְּר נַעֲשֶׂה מִבֵּין דְּבַר מִתּוֹךְ
דְּבַר, כַּנִּ"ל, שְׁהַכַּל תְּלוּי בְּזֶה הָאָדָם;
שְׁכַשְׁנְכַנְסִין לָגֵן וְרוֹדְפִין אוֹתוֹ אִין צְרִיכִין לְבָרַח
כָּלֵל, רק לַעֲמֹד עֲצָמוֹ אֶצֶל הָאָדָם, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצֵל.
וְיֹוֹתֵר מְזֵה: שְׁאִם יִקְחוּ אֶת הָאָדָם הַזֶּה וְיַעֲמִידוּ
אוֹתוֹ לְפָנִים בְּתוֹךְ הַגֵּן הַזֶּה, אֲזִי יוּכַל כָּל אָדָם לְכַנֵּס
בְּשָׁלוֹם אֶל הַגֵּן הַזֶּה. (כֹּל זֶה הַבֵּין זֶה הַבֶּן מְלִךְ הָאֲמֵת
עַל יְדֵי שְׁהִיָּה מִבֵּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, כַּנִּ"ל)

שאלות לחידודא

בחן 38א:

מעשה י"א מבן מלך ובן שפחה שנתהלפו (6)

- פרחים נאים ומתוקנים
- כלי מתכות, כלי כסף וכלי זהב
- 1. מה היה קורה לאדם שנכנס לתוך הגן הנ"ל?
 - מתחילין שם לרדפו והוא צועק
 - מכין אותו שם
 - מניחים לו להיכנס בשלוח
- 2. מה היה כתוב בטאבליצע (לוח) שהיה מעל האדם שהיה מצויר בגן?
 - שהוא היה מלך לפני כמה שנים והיה שלום בימיו
 - שהוא היה מלך לפני כמה מאות שנה והיה מלחמות בימיו
 - שהוא היה מלך לפני כמה מאות שנים והיה שלום בימיו
- 3. מה הבין בן המלך כשראה כל זה?
 - שהכל תלוי בזה האדם שמי שייכנס לגן ויעמוד ליד האדם הזה ינצל מהרדיפה
 - שאם יעמידו את האדם לפניו בתוך הגן, יכול כל אדם להיכנס בשלום לגן
 - שתי התשובות נכונות
- 4. האם למדת את המעשה השבוע?
 - כן
 - לא
 - חלק

- א. מה נתן לו האדם של הסוס בעד הכלי הזאת?
 - מלא כסף וזהב ודינרים
 - למדו להיות מבין דבר מתוך דבר
 - שתי התשובות נכונות
- ב. מה הבין בן המלך האמיתי אחר שנעשה מבין דבר מתוך דבר?
 - הבין שהוא לא יכול להחזיר שם המדינה לקדמותה "המדינה טפשית והמלך חכם"
 - הבין איך יכול להחזיר שם המדינה לקדמותה "המדינה טפשית והמלך חכם"
 - הבין שהוא באפשר להחזיר שם המדינה לקדמותה "המדינה טפשית והמלך חכם" אע"פ שאינו יודע איך
- ג. מה אמרו השרים לבן המלך?
 - שבקל יוכל להחזיר שם המדינה כי המדינה טפשית
 - שהמדינה לא טפשית רק לעומת המלך החכם המופלג שנפטר, היה נקראת מדינה טפשית
 - שהמלך לא היה חכם גדול, רק היה לו יועץ
- ד. למה לא הכניסו רק מי שיחזיר שם המדינה?
 - כי השרים רצו שיהיה מלך חכם למדינה
 - כי המלך הניח צוואה שמי שיוכל להחזיר שם המדינה לקדמותה, הוא יהיה המלך
 - שתי התשובות נכונות
- ה. מה היה גדל בגן שנשאר מהמלך הקודם?
 - פירות וירקות

בעזמת המעשה

איזה מדה טובה אפשר ללמוד ממה שלמדנו השבוע ?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

כמה פעמים הסית העבד את הבן מלך האמיתי - והאם שמע בקולו ?
 3 פעמים, - בפעמיים הראשונים שמע בקולו, אבל בפעם השלישית לא שמע בקולו

דעם רבינ'ם
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com